

знайомство з нею. На відміну від Беатріче Данте, Лаура Петрарки більш матеріальна. Автор описує та вихваляє її зовнішність.

Варто відзначити також флорентійця Гвідо Кавальканті, який вводить у поезію складну символіку образів, алегорію та уособлення психологічних процесів. В любовній ліриці автора зникають реальні стосунки. Оспівування коханої жінки стає символом поклоніння перед морально-філософськими ідеями [1].

Можна зробити висновок, що мотив “куртуазного кохання” актуальний для письменників не тільки доби Середньовіччя, але й Відродження. Адаптований під впливом політичних, соціальних та історичних чинників, він трансформувався на вимогу тогочасного суспільства, функціонуючи прикладом поведінки. Лицарі та придворні, а згодом і звичайні чоловіки ідеалізували і романтизували жінок. Здійснювали благородні подвиги, писали поеми виключно на славу прекрасної дами серця. При цьому вище за все шанувалась безкорисливу вірність, доблесть та справедливість, адже кохана зазвичай була заміжня, а тому недосяжна.

Список використаної літератури

1. Алексеев М. П. История зарубежной литературы. Средние веки та Відродження / М.П.Алексеев, В.М.Жирмунський, С.С.Мокульський, А.А.Смирнов. – М.: Вища школа, 1978.

Людмила Мельник (м. Вінниця)

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ У СИСТЕМІ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ

Стратегія розвитку освіти в Україні визначає, що одним із визначальних чинників багатовекторного нарощування інноваційного потенціалу освіти є вдосконалення системи підготовки висококваліфікованих педагогічних працівників, врахування вітчизняного та світового педагогічного досвіду.

Актуальною проблемою сучасної вищої професійної освіти є питання про формування компетентності майбутніх фахівців.

Перш ніж перейти до розгляду професійної компетенції (ПК) майбутнього вчителя, зазначимо, що поряд із терміном «компетентність» у педагогічній науці вживається й термін «компетенція». Частина авторів вживають їх як взаємозамінні, проте більшість науковців чітко розмежовують. Аналіз доробку вітчизняних і зарубіжних вчених виявив відсутність єдиного розуміння поняття «професійна компетентність вчителя». Узагальнення різних підходів до його тлумачення дає можливість визначити професійну компетентність вчителя як складне особистісне утворення, результат оволодіння компетенціями, досягнення якого передбачає наявність знань, практичних умінь і навичок, певного досвіду, мотивів, особистісних цінностей і якостей тощо, необхідних для здійснення продуктивної діяльності. Виходячи з цього, вважаємо за доцільне виділити у її складі такі взаємопов'язані компоненти: ціле-мотиваційний (ціннісні орієнтації, мотивація, цілі), когнітивно-операційний (знання, вміння та навички), особистісний (особистісні та професійні здібності та якості), рефлексивний.

Більшість дослідників професійної компетентності вчителя виділяють ціле-мотиваційний компонент як провідний. Ціннісні орієнтації майбутнього вчителя – це такі соціальні цінності, котрі виступають для педагога як стратегічні цілі його діяльності, посідають особливе місце в мотиваційно – регулятивній системі поведінки та професійної діяльності та впливають на зміст його потреб, мотивів, інтересів. Серед професійних цінностей головним є любов до дітей, покликання та любов до професії, повага вчителів до учнів, відданість професії. Мотивація – це сукупність спонукальних факторів – мотивів, потреб, стимулів, ситуативних чинників, котрі разом зі здібностями, знаннями, навичками забезпечують успіх у діяльності, а мета як усвідомлений, запланований результат діяльності, суб'єктивний образ, модель майбутнього продукту діяльності є потужним мотиваційним фактором, що стимулює, активізує, організовує дії людини. Мотиваційними чинниками навчальної діяльності можуть бути: важливість предмета для професійної підготовки; інтерес до даного предмету; співвідношення між труднощами оволодіння даним предметом і особистісними здібностями; якість викладання ; взаємостосунки з викладачем. Мотивація визначає загальну спрямованість

особистості, мотив (як складова мотивації) виступає причиною постановки тих чи інших цілей. Виходячи з цього, ціле – мотиваційний компонент є рушійною силою у формуванні та розвитку решти.

Слід зазначити, що сучасна освітня реформа поряд з вимогами підвищення компетентності і викладачів, і студентів ставить завдання демократизації та гуманізації освіти на всіх рівнях. Компетентність майбутніх вчителів є однією з організаційно-педагогічних умов ефективної підготовки конкурентоспроможного на ринку праці фахівця, який досконало володіє професійною майстерністю, загальною та професійною культурою, наділеного комунікативними якостями. Підвищення вище згаданої компетентності неможливе без постійно поновлювальної й ефективно функціонуючої педагогічної системи професійної освіти.

Отже, можна стверджувати, що компетентність – це набуті професійні здібності, якості та досвід людини, що виражається в спроможності фахівця самостійно виконувати професійну роль відповідно до визначеного стандарту з урахуванням реального робочого середовища. Професійна компетентність майбутнього вчителя не корелюється вузько професійними межами, оскільки від нього вимагається постійне осмислення розмаїття соціально-економічних та інших проблем, пов'язаних не тільки з його фахом, а й суміжними галузями суспільного буття. Таким чином, компетентність є визначною характеристикою фахівця, щодо його готовності виконувати професійну діяльність.

Тетяна Мельник (м. Вінниця)

ТРАНСФОРМАЦІЯ КАЗКОВИХ СЮЖЕТІВ У ТВОРЧОСТІ ЛЮДМИЛИ ПЕТРУШЕВСЬКОЇ

Прозаїк і драматург Людмила Петрушевська є однією з найяскравіших представниць постмодернізму XX-XXI століть. Її творчість викликала чимало суперечок між читачами і літературознавцями і стала центром обговорень і глибоких аналізів на наукових конференціях. Існують проблеми з визначенням спрямованості творчості Л.Петрушевської.